

III

Двѣ свѣтли очички...

Задъ опушеното джамче на копторчето свѣтятъ двѣ очички. Иванчо цѣлъ часъ вече гледа своитѣ весели другарчета. Отъ врѣме на врѣме изтрива съ дланъ изпотеното стѣкло, и пакъ долепя челото си.

— Мамо, искамъ да отида и азъ на леда... за десети пѣтъ вече хленче той.

— Ехъ, съ какво да те облѣча, пиленце... Студено е... Па си нѣмашъ дрешки, ни царвулки...

IV

Скоро ще се трѣкне.

Вѣтрецътъ спрѣ. Снѣжинкитѣ почнаха по-често да падатъ.

А смѣхътъ на пѣрзалката все още гърми. Грижливи майки почнаха да прибиратъ дѣцата си.

— Мамо, искамъ да отида; искамъ, майчице... пакъ хленче Иванчо.

— Недѣй, недѣй, мамино, дрешки нѣмашъ, студено е... отговаря съ сълзи на очи майката.

V

Стѣмнѣва се вече.

Студътъ все повече се усилюва. Снѣгътъ на пар-